

Valachová Ľuba
Valková Daniela

**Cestovný ruch a spoločné
stravovanie - denné
štúdium absolventov
stredných škôl**

**Trieda : 2. Cr
Triedny profesor:
Ing. Miroslav Šipoš**

Augustínová Erika
Bezáková Elena
Brisudová Anna
Čúzyová Katarína
Fáberová Eva
Gluchová Margita
Gunárová Gizela
Hajdúchová Monika
Chorvátová Zlata
Chudík Eduard
Igazová Sylvia
Jakabová Daniela
Jakúbková Marianna
Janíková Daniela
Káčeríková Eva
Košíňárová Mária
Kováčová Štefánia
Kulich Miloš
Ličková Eva
Lukášiková Jana
Mišurová Zdena
Mocková Eva
Mončeková Jana
Mutkovičová Magdaléna
Novotová Valéria
Oberfrancová Matilda
Ondrušová Anna
Orviský Alexej
Paulikovič Peter
Pepelová Gabriela
Poláková Viera
Sedláková Katarína
Schwartz Peter
Šardická Milada
Ševčíková Antónia
Šipošová Elena
Šmáliková Katarína
Štubňová Mária
Trnáková Mária
Turčeková Jana
Valášková Jana
Vaverčák Vavrinec
Veselický Ľubomír
Vidová Ľubica
Viskupová Milena

pedagógov a negatívne črty otvorene pranieroval. Vážil si mimoškolskú prácu svojich učiteľov, i keď o tom veľa nerozprával. Dôkazom však bola finančná odmena alebo krátka poznámka, akoby mimochodom. Veľmi pozitívny vzťah mal i k folklórnemu krúžku, ale i ten akoby zakrýval. Až neskôr, keď prichádzal do svojej školy ako penzista na vianočné posedenie, sa zmienil o svojom obdivy k tomuto krúžku.

Bol jednoduchý, uzavretý pred svetom, ale vždy s otvorenými očami, neustále hľadajúcimi nové možnosti napredovania, ktoré viedli k odbornému rastu školy. Takto si na neho spomína aj jeden z členov pedagogického zboru, neskôr jeho zástupca, Ing. Juraj Halmay.

Pokiaľ mu sily stačili, prichádzal i so svojou manželkou na príjemné posedenia penzistov s členmi odborového hnutia, svojimi niekdajšími kolegami. Veľmi pekne a často si na neho spomínajú aj mnohí absolventi, ktorí sú mu vďační za získané vedomosti, tak potrebné pre ich odborný rast v praxi alebo v ďalšom štúdiu.

*Spracovala na základe rozhovoru
s jeho manželkou Mgr. Anna Gromanová*

Ľudmila Sílešová

Pôsobila na škole v rokoch 1963 - 1986.

Významnou postavou v odbore prípravy pokrmov a jedál bola a zostane pani Sílešová.

Svojím pôsobením na žiakov pripravovala dokonalú atmosféru pri odhaľovaní kuchárskeho umenia, vyvolávala túžbu po poznaní. Vedieť čo najviac, naučiť sa čo najlepšie, svedomito si vykonať svoju prácu, a to všetko s úsmevom na perách a často i s piesňou na spriemnenie pracovného tempa.

Do hotelovej školy nastúpila v roku 1963 za pôsobenia riaditeľa Ing. Jozefa Kočára. "Hoci mal svoje vrtochy," hovorí p. Sílešová, "ako nakoniec každý človek, bol dobrým psychológom, nikdy nebol zákerný, neubíjal členov svojho zboru, ale nechal ich odborne rásť."

A ona rástla. Už o 5.00 ráno prichádzala do liečebného domu Jalta, do studenej kuchyne, aby mohla sledovať prácu odborníkov, aby mohla svoje skúsenosti obohacovať a odovzdať ich svojim študentom. Vybavenie kuchyne v Sv Morici (CITY HOTEL) bolo veľmi slabé. Len jeden sporák na uhlie, ale i tam sa podľa slov pani profesorky Sílešovej, dalo dať veľa. Na prax chodili žiaci do Tesly, Chirany a k vojakom, vždy po troch mesiacoch, jeden deň v týždni. Prvý jej tím tvorilo 12 chlapcov a jedno dievča, ktorí svoju vyučujúcu po všetkých stránkach verne imitovali.

Rada si spomína na nádherné bankety, gastro-výstavy a rôzne akcie mimo školy, na ktorých sa prezentovala i so svojimi žiakmi veľkou bravúrnosťou v odbore. Jej jedlá boli symfóniou krásy a delikátnej chuti; drobné sladké a slané pečivo sa stávalo neodmysliteľným